

Grupp 1

FCI-nummer 171

FCI-standard på franska publicerad 2001-07-13

FCI-standard fastställd av FCI General Committee 2000-10-25

Översättning fastställd av SKKs arbetsgrupp för standardfrågor 2016-08-09

BOUVIER DES ARDENNES

Nordisk Kennel Union

Dansk Kennel Klub
Hundaræktarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Svenska Kennelklubben

Suomen Kennelliitto – Finska kennelklubben

Standard för

BOUVIER DES ARDENNES

Ursprungsland/
hemland

Belgien

Användningsområde

Ursprungligen en traditionell boskapshund anpassad till det fria med hårt arbete och med att samla, vakta och driva boskap. Även i dag är rasen med minimum av träning för maximal effektivitet en hund för bruksarbete i allmänhet och för vakt av boskap och egendom i synnerhet.

FCI-klassifikation

Grupp 1, sektion 2. Med arbetsprov.

Bakgrund/ändamål

Bouvier des ardennes har alltid kallats kofösarhund i de belgiska Ardennerna utvald för sin förmåga att hantera dessa. Rasen har fått sitt namn för sin förmåga att vakta och fösa boskap i regionen snarare än sitt utseende. Det kärva klimatet, det hårda och specifika arbetet, den svåra terrängen och den fattiga regionen har format rasens typ.

Endast de mest robusta och duktiga i en medvetet begränsad stam behölls för att driva hjordarna, som vanligtvis bestod av mjölkkor och får, men på 1800-talet även av svin och hästar. Från 1800-talet användes rasen till att spåra hjort och vildsvin och under de två världskrigen användes rasen vid tjuvskytte. I slutet av 1800-talet liknade rasen en fårhund med sträv päls, men kraftigare, mer undersätsig och "hasbitare". På belgiska hundutställningar var klasserna öppna för kofösarhundar som ett experiment för att etablera likhet i typ. På en utställning i Liège den 27 april 1903 upptäckte professor Reul "Tom", den första av idealtyp av rasen (utan mer detaljuppgifter vid denna tid). 1913 grundades "Liègesällskapet för förbättrande av boskapshunden från Liège och Ardennerna" som tecknade ett förslag till standard. Den slutgiltiga texten antogs av den belgiska kennelklubben 1923 och publicerades av FCI den 16 juni 1963.

Nedläggningen av det stora antalet gårdar i Ardennerna och det minskade antalet mjölkproducenter gjorde att hundarnas användning minskade. Ungefär 1985 ledde en insamling av råmjölk från mjölkkor till att kynologer upptäckte ett visst antal kvarvarande mer eller mindre typiska bouvier des ardennes. Ungefär 1990 åtog sig några uppfödare att få fram hundar som motsvarade standarden med utgångspunkt från hundarna i Ardennerna. Motsägelsefullt nog är det i den norra delen av landet som några får- och boskapsägare, i förundran över sina hundars arbetsförmåga med att driva boskap, födde upp rasen, i skymundan, men noggrant och skickligt med en stamtik från 1930-talet som grund. Det var först 1996 som denna linje upptäcktes av den officiella kynologin.

Helhetsintryck

Bouvier des ardennes skall vara medelstor, robust och kraftig utan anspråk på elegans. Rasen skall vara kort och undersätsig med en mycket mer benstomme än vad storleken anger. Den skall också ha ett kraftfullt huvud.

Rasen skall vara kort, kompakt och välmusklad. Dess sträva och rufsiga päls (utom på hjässan där den skall vara kort och intilliggande), mustascher och pipskägg ger den ett barskt utseende. Rasen skall visas stående naturligt utan att föraren rör den fysiskt.

Viktiga måttförhållanden

Längden från skulderleden till sittbensknölen skall ungefär motsvara mankhöjden.

Bröstkorgens djup skall ungefär motsvara halva mankhöjden.

Huvudet skall snarare vara kort och nospartiet skall vara tydligt kortare än skallen som snarare skall vara lång än bred.

Uppförande/karaktär

Bouvier des ardennes ger prov på härdighet och energi. Rasen är glad, nyfiken, rörlig och social och dess främsta egenskap är dess anpassningsförmåga vilket gör att den känner sig hemma i alla situationer. Den är uthållig och mycket modig när det gäller att försvara de sina, egendom och revir.

Huvud

Huvudet skall vara kraftfullt och snarare kort.

Skallparti

Skalle

Skallpartiet skall vara brett och hjässan flat. Hjässlinje och nosrygg skall vara parallella. Pannfåra och nackknöl skall vara närmast osynliga. Ögonbrynsbågarna skall accentueras av de borstiga ögonbrynen. Kindbenen skall varken vara utåtstående eller mycket välvda.

Stop

Stopet skall vara markerat, men utan överdrift.

Ansikte

Nostryffel

Nostryffeln skall vara bred och alltid svart.

Nosparti

Nospartiet skall vara brett, kraftfullt och väl utfyllt under ögonen. Det skall vara tydligt kortare än skallpartiet.

Läppar

Läpparna skall vara tunna, sluta intill varandra och alltid vara svarta. Mungiporna får inte vara öppna. Över- och underläppar liksom underkäke och haka skall vara täckta av 5-6 cm lång päls som skall forma mustascher och pipskägg.

Käkar/tänder

Käkarna skall vara kraftiga och ha ett fulltandat saxbett. Avsaknad av PM1 och M3 beaktas inte. Framtänderna skall vara ansatta jämnt i en öppen båge. Tångbett som inte förlorar kontakt accepteras, men föredras inte. Munhålan skall vara så kraftigt pigmenterad som möjligt.

Kinder	Kinderna skall vara flata men musklade.
Ögon	Ögonen skall vara medelstora, placerade inte alltför brett isär. De skall vara svagt ovala, aldrig runda eller utstående, och så mörka som möjligt. Ögonkanterna skall vara svarta och bindhinnan får inte vara synlig.
Öron	Öronen skall vara naturliga (okuperade). De skall vara högt ansatta, trekantiga och tämligen små. Nervikta får spetsarna inte nå förbi ögonens yttervrår. Styva, upprättstående, öron föredras. Upprättstående öron med spetsarna framåtvikta, halvresta eller vikta utåt är också tillåtna.
Hals	Halsen skall vara stark, muskulös och väl ansatt. Den skall vara ganska cylindrisk, svagt välvd och tillräckligt högest. Huden får inte bilda hakpåse.
Kropp	Kroppen skall vara kraftig utan att vara tung med rundade snarare än platta revben. Kroppslängden från skulderleden till sittbensknölen skall ungefär motsvara mankhöjden. Flankerna skall vara uppdragna.
Överlinje	Överlinjen skall vara horisontell och fast, ovanifrån bred och kraftfull.
Manke	Manken skall vara svagt framträdande.
Rygg	Ryggen skall vara välmusklad, stram och smidig utan tillstymmelse till svaghet.
Ländparti	Ländpartiet skall vara kort, ha god bredd, vara välmusklat och tämligen flackt.
Kors	Korset skall vara brett och endast slutta något eller helst vara horisontellt.
Bröstkorg	Bröstkorgen skall vara bred och nå till armbågarna. Revbenen skall vara rundade, speciellt i sin övre tredjedel. Underdelen av bröst-korgen skall ha en viss rondör (från sida till sida). Sedd framifrån skall bringan vara tämligen bred.
Underlinje och buk	Det tämligen utfyllda bukpartiet skall vara något uppdraget.
Svans	Svansen är ofta medfött kort eller obefintlig. Den skall vara tjock och högt ansatt. Kort svans skall förlänga överlinjen. I länder där svanskupering är förbjuden tillåts lång svans. <i>Svanskupering är förbjuden i Sverige.</i>

Extremiteter

Framställ

Helhet	Benstommen skall vara kraftfull. Framstället skall vara muskulöst och välställt sett från alla håll och det skall vara parallellt framifrån sett.
Skulderblad	Skulderbladen skall vara medellånga och snedställda med kraftig muskulatur. Skulderbladen skall vara vinklade ungefär 110 grader mot överarmarna.
Överarm	Överarmarna skall vara långa och mycket musklade.
Armbåge	Armbågarna skall vara fasta och varken vara utåt- eller inåtvridna.
Underarm	Frambenen skall vara raka och starka.
Handlov	Handlovarna skall vara fasta, tydligt markerade och lågt ansatta.
Mellanhand	Mellanhänderna skall vara starka, korta och endast svagt snedställda.
Framtassar	Framtassarna skall vara runda och väl slutna med välvda tår. Trampdynorna skall vara mörka, tjocka och elastiska. Klorna skall vara starka och kraftiga.

Bakställ

Helhet	Bakstället skall vara kraftfullt, välmusklat och måttligt vinklat. Bakifrån sett skall bakbenen vara parallella. I stående, sett från sidan, skall tassen vara placerad precis bakom en lodrät linje dragen från sittbensknölen.
Lår	Låren skall vara mycket starka och muskulösa.
Underben	Underbenen skall medellånga och välmusklade.
Has/hasled	Hasorna skall vara korta, breda och seniga.
Mellanfot	Mellanfötterna skall sedda från sidan vara knappt snedställda. De skall vara utan sporrar.
Baktassar	Baktassarna skall vara runda och väl slutna med välvda tår. Trampdynorna skall vara mörka, tjocka och elastiska. Klorna skall vara starka och kraftiga.

Borttagning av sporrar utan veterinärmedicinska skäl är förbjuden i Sverige.

Rörelser

Benen skall röra sig parallellt. De vanligaste gångarterna är snabb och ledig skritt och snabb trav. Rasen galopperar inte gärna, men kan slå över i full galopp från vilken gångart som helst. Travet skall ha god räckvidd, rörelserna skall vara jämna med utmärkt påskjut bakifrån. Överlinjen skall vara fast och stram. Passgång bör inte förekomma. Eftersom rasen är en arbetande hund är den sällan stilla. Med dess fallenhet att driva boskap rör den sig i frihet ofta bakom sin förare och i halvcirklar.

Hud

Huden skall vara stram utan rynkor och den skall vara smidig. Ögonkanterna och läpparna skall alltid vara mycket pigmenterade.

Päls

Pälsstruktur

Pälsen skall vara av sådan beskaffenhet att rasen kan leva utomhus och vakta och fösa boskapshjordarna oavsett vädret som ibland kan vara extremt i de regioner rasen kommer från. Täckhåret skall vara torrt, strävt och raggigt. Det skall vara ungefär 6 cm långt över hela kroppen, men plattare och kortare på hjässan, men ögonbryn skall ändå finnas. Pälsen skall forma mustascher och ett litet skägg ungefär 5-6 cm långt. Pälsen skall dölja de inre ögonvråna. Frambenen skall vara täckta av kortare, torr päls som skall vara något raggigt vilket ger dem ett något cylindriskt utseende med tillägg av något kortare fransar på baksidan av benen. Lårens baksidor skall ha längre päls som bildar byxor. Öronens baksidor skall ha kort, mjuk och rak päls med enstaka längre strån. Hörselgångarna skall skyddas av lång päls som omärkligt övergår i kragen vilken ligger bakåtriktad runt halsen. Mycket kort päls skall finnas mellan trampdynorna. Underullen skall vara mycket tät under alla årstider, men mer riklig under vintern och därmed utgöra ett väderskydd. Underullen skall också finnas på benen. Dess längd skall ungefär motsvara halva täckhårets längd.

Färg

Alla färger utom vitt är tillåtna. Underullens färg skiftar allt efter färgen på täckhåret. En vit fläck i bringan eller vitt längst ut på tårna är tillåtet om än inte önskvärt. Den fawnfärgade pälsen består ofta av en blandning av grå, svarta och fawnfärgade pälsstrån. Den gråaktiga färgen kan vara från ljus till mörkt grått; fawnfärgen kan vara brunaktigt till rostrött eller halmfärgat.

Storlek/vikt

Mankhöjd

Hanhund: 56 – 62 cm
Tik: 52 – 56 cm
Mankhöjd på +/-1 cm tolereras.

Vikt

Hanhund: 28 – 35 kg
Tik: 22 – 28 kg

Fel

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande samt förmåga att utföra sitt traditionella arbete.

- För tung, för elegant, för högbent helhet.
- Huvud med felaktiga proportioner; avsaknad av parallella linjer mellan hjässa och nosrygg; för tunt nosparti; för mycket eller för lite mustasch och skägg; konvex nosrygg; stop som är för markerat eller för svagt markerat; rundad hjässa.
- Framtänder som inte är ansatta i linje; avsaknad av en framtand eller en PM2.
- Ögon som är runda, utstående eller insjunkna.
- Öron som är för breda i basen, lågt ansatta, har rundade toppar; öron som lutar utåt eller inåt när de bärs resta.
- Hals som är tunn, lång eller för kort.
- Rygg och/eller länd som är för lång, smal, svag, svankig eller välvd.
- Bröstkorg som inte är tillräckligt djup; bröstkorg som inte har viss rondör i sin nedre del; bringa som är för smal.
- Svans som är för lågt ansatt, som bärs för högt, som bärs mellan benen, som är formad som en krok eller som bärs åt sidan.
- Rörelser som är trånga, har för lite påskjut, för kort steg; höga frambensrörelser.
- Päls som inte är tillräckligt sträv eller ligger platt; för korta eller för yviga mustascher och skägg; ben som är för mycket eller lite bepalsade; fransar på en lång svans; underull som är otillräckligt tät, alltför kort eller alltför lång.
- För mycket vitt i bringan och på tassarna.
- Temperament som är blygt eller lojt.

Diskvalificerande fel

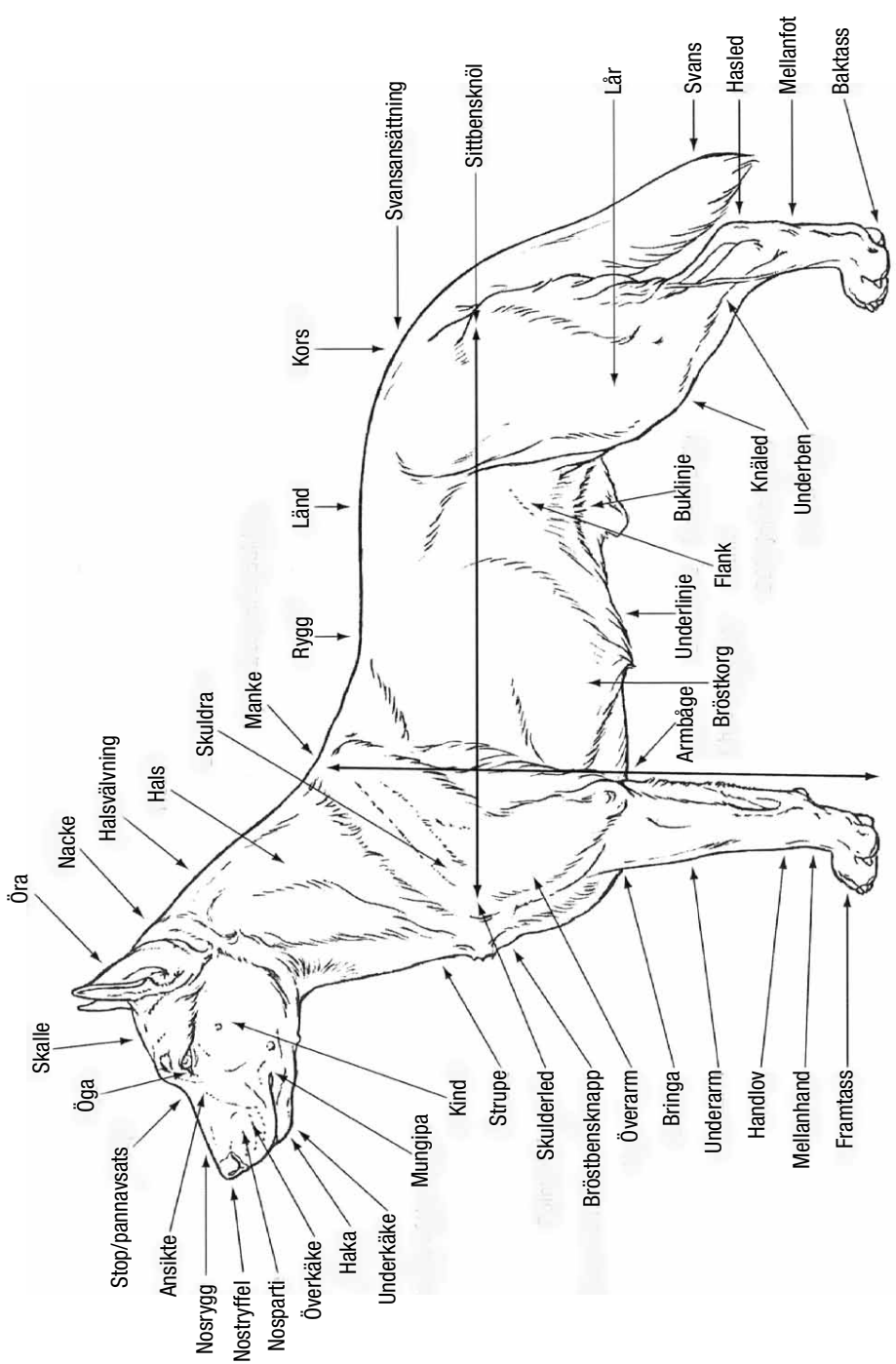
- Aggressiv eller extremt skygg.
- Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter skall diskvalificeras.
- Avsaknad av typ.
- Avpigmenterade ögonkanter, läpprande och nostrifyffel.
- Över- eller underbett även om kontakt finns (omvänt saxbett); korsbett; avsaknad av en rovtand (PM4 i överkäken eller M1 i underkäken), av en molar (M1 eller M2; M3 beaktas inte), av en PM3 plus annan tand eller totalt tre tänder eller fler.
- Ögon som är gula eller blå eller med ett stirrande uttryck.
- Öron som är kuperade eller hänger platt.
- Svans som bärs rakt upp eller rullad.
- All frisering av pälsen; päls som är lång eller kort, rak eller lockig, ullig eller silkesmjuk; avsaknad av längre hår på huvudet eller överdrivet lång päls som helt döljer ögonen eller huvudets form; avsaknad av underull.
- Vit päls eller vitt på andra ställen än bringa och tår.
- Mankhöjd över eller under de i standarden angivna måtten.

Nota bene

Endast funktionellt och kliniskt friska hundar med rastypisk konstruktion skall användas till avel.

Testiklar

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Svenska Kennelklubben är hundägarnas riksorganisation och företräder alla hundar och hundägare i Sverige. Med våra 300 000 medlemmar är vi en av landets största intresseorganisationer. Vi sprider information, utbildar och väcker debatt – och visar på den stora glädjen och nyttan med hund!

**SVENSKA
KENNELKLUBBEN**
HUNDÄGARNAS RIKSORGANISATION

POSTADRESS | 163 85 Spånga
BESÖKSADRESS | Rinkebysvängen 70
TELEFON | 08-795 33 44
E-POST | agstandard@skk.se

www.skk.se